

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "איוב" – פרק לא

א ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על-בתולה: ב ומה | חלק
אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים: ג הלא-איד לעול ונכר
לפעלי און: ד הלא-הוא יראה דרכי וכל-צעדי יספור:
ה אם-הלכתי עם-שוא ותחש על-מרמה רגלי: ו ישקלני
במאזני-צדק וידע אלוה תמתי: ז אם תטה אשרי מני
הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום: ח אזרעה
ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: ט אם-נפתה לבי על-אשה
ועל-פתח רעי ארבתי: י תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון
אחרין: יא כ"י הוא היא זמה והיא והוא עון פלילים: יב כי
אש היא עד-אבדון תאכל ובכל-תבואתי תשרש:
יג אם-אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי: יד ומה
אעשה כ"י-יקום אל וכי-יפקד מה אשיבנו: טו הלא-בבטן

עֲשֵׂנִי עֲשֵׂהוּ וַיְכוּנְנוּ בְרָחֵם אֶחָד׃ טז אִם־אֲמַנֶּע מִחֶפֶץ דְּלִים
וְעֵינַי אֶלְמָנָה אֲכֹלָה׃ יז וְאֲכַל פִּתֵי לֶבֶדִי וְלֹא־אֲכַל יְתוֹם
מִמָּוְנָה׃ יח כִּי מִנְעוּרֵי גִדְלֹנִי כָאֵב וּמִבֶּטֶן אִמִּי אֲנֻחָנָה׃
יט אִם־אֶרְאֶה אוֹבֵד מִבְּלִי לְבוֹשׁ וְאִין כֹּסוֹת לְאֲבִיוֹן׃
כ אִם־לֹא בְּרֻכּוֹנֵי חֲלָצוֹ חֲלָצִיו וּמִגִּז כִּבְשֵׁי יִתְחַמֵּם׃
כא אִם־הִנִּיפוֹתַי עַל־יְתוֹם יָדַי כִּי־אֶרְאֶה בַשַּׁעַר עֲזָרְתִּי׃
כב כִּתְפֵי מִשְׁכָּמָה תִּפּוֹל וְאֶזְרְעִי מִקְנָה תִּשְׁבֵּר׃ כג כִּי פִחַד
אֵלַי אֵיד אֵל וּמִשְׁאַתּוֹ לֹא אוֹכֵל׃ כד אִם־שִׁמְתִּי זֹהָב כֹּסְלִי
וְלִכְתֹּם אִמְרַתִּי מִבֶּטְחִי׃ כה אִם־אֲשַׁמַּח כִּי־רַב חֵילִי וְכִי־כִבִּיר
מִצָּאָה יָדַי׃ כו אִם־אֶרְאֶה אוֹר כִּי יֵהַל וְיִרַח יִקָּר הַלֵּךְ׃
כז וַיִּפֹּת בַּסֶּתֶר לְבִי וַתִּשָּׁק יָדַי לְפִי׃ כח גַּם־הוּא עֹזֵן פְּלִילִי
כִּי־כַחֲשֵׁתִי לְאֵל מִמַּעַל׃ כט אִם־אֲשַׁמַּח בְּפִיד מִשְׁנָאִי
וְהִתְעַרְרַתִּי כִּי־מִצָּאוֹ רָע׃ ל וְלֹא־נִתַּתִּי לַחֲטָא חֲכִי לְשֹׂאֵל
בְּאֵלָה נִפְשׁוֹ׃ לא אִם־לֹא אָמְרוּ מִתִּי אֶהְלִי מִי־יִתֵּן מִבְּשָׂרוֹ
לֹא נִשְׁבָּע׃ לב בַּחוּץ לֹא־יִלִּין גֵּר דִּלְתִּי לְאֶרֶח אֲפֹתַח׃
לג אִם־כֹּסִיתִי כְּאָדָם פִּשְׁעֵי לְטָמוֹן בְּחֻבִּי עֹנִי׃ לד כִּי אֶעְרוֹץ
ו הַמּוֹן רַבָּה וּבִוִּז־מִשְׁפָּחוֹת יַחֲתִנֵּי וְאָדָם לֹא־אֵצֵא פֶתַח׃
לה מִי יִתֵּן־לִי ׀ שִׁמַּע לִי הֵן־תְּוִי שִׁדֵּי יַעֲנֵנִי וְסֵפֶר כְּתַב אִישׁ

רִיבִי: לוֹ אִם-לֹא עַל-שְׁכְּמִי אֲשָׁאנוּ אֶעֱנֶדְנוּ עֲטָרוֹת לִי:
 לז מִסֵּפֶר צָעָדִי אֲגִידְנוּ כְּמוֹ-נְגִיד אֶקְרַבְנוּ: לח אִם-עָלִי
 אֲדַמְתִּי תִזְעַק וְיַחַד תְּלַמֶּינָהּ יְבַכְיוּן: לט אִם-כִּחָה אֲכַלְתִּי
 בְּלִי-כֶסֶף וְנִפְּשׁ בְּעַלְיָהּ הִפְחַתִּי: מ תַּחַת חֹטָה ו יֵצֵא חוֹחַ
 וְתַחַת-שְׁעָרָה בְּאִשָּׁה תִּמּוּ דְבַרִּי אֵיּוֹב:

ספר "איוב" – פרק לב

א וַיִּשְׁבְּתוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵעֲנוֹת אֶת-אֵיּוֹב כִּי הוּא
 צָדִיק בְּעֵינָיו: ב וַיַּחַר אֵף ו אֵלֶיהוּא בֶן-בְּרַכָּאֵל הַבּוּזִי
 מִמִּשְׁפַּחַת רָם בְּאֵיּוֹב חָרָה אִפּוֹ עַל-צְדָקוֹ נִפְּשׁוּ מֵאֱלֹהִים:
 ג וּבְשִׁלְשֶׁת רַעֲיוֹ חָרָה אִפּוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא-מָצְאוּ מַעֲנָה
 וַיִּרְשִׁיעוּ אֶת-אֵיּוֹב: ד וְאֵלֶיהוּ חָכָה אֶת-אֵיּוֹב בְּדַבָּרִים כִּי
 זָקְנִים-הָיְתָה מִמֶּנּוּ לְיָמִים: ה וַיֵּרָא אֵלֶיהוּא כִּי אֵין מַעֲנָה בְּפִי
 שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר אִפּוֹ: ו וַיַּעַן ו אֵלֶיהוּא בֶן-בְּרַכָּאֵל
 הַבּוּזִי וַיֹּאמֶר צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים עַל-כֵּן זָחַלְתִּי
 וַאֲיָרָא ו מַחֹת דַּעֲי אֶתְכֶם: ז אֲמַרְתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ וְרַב שָׁנִים
 יִדְעוּ חֲכָמָה: ח אֲכֵן רוּחַ-הָיָא בְּאֲנוּשׁ וְנִשְׁמַת שְׁדֵי תְּבִינָם:
 ט לֹא-רַבִּים יִחַכְמוּ וְזָקְנִים יְבִינּוּ מִשְׁפָּט: י לְכֵן אֲמַרְתִּי

שְׁמָעָה לִי אֲחֹה דְעֵי אֶף־אֲנִי: יא הֵן הוֹחֵלְתִי לְדַבְרֵיכֶם אֲזִין
 עַד־תְּבוֹנְתֵיכֶם עַד־תַּחְקִרוּן מְלִין: יב וְעַדִּיכֶם אֶתְבוֹנֶן וְהִנֵּה
 אֵין לְאִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנֶה אֲמָרְיוֹ מִכֶּם: יג פֶּן־תֹּאמְרוּ מִצָּאֵנוּ
 חֲכָמָה אֵל יִדְפְּנוּ לֹא־אִישׁ: יד וְלֹא־עָרַךְ אֵלֵי מְלִין
 וּבְאֲמָרֵיכֶם לֹא אֲשִׁיבֵנוּ: טו חָתוּ לֹא־עָנוּ עוֹד הֶעֱתִיקוּ מֵהֶם
 מְלִים: טז וְהוֹחֵלְתִי כִי־לֹא יִדְבְּרוּ כִי עָמְדוּ לֹא־עָנוּ עוֹד:
 יז אֲעֲנֶה אֶף־אֲנִי חֶלְקִי אֲחֹה דְעֵי אֶף־אֲנִי: יח כִּי מֵלְתִי
 מְלִים הֶצִּיקְתָּנִי רוּחַ בְּטִנִּי: יט הִנֵּה בְטִנִּי כִי־יִינן לֹא־יִפְתַּח
 כְּאֲבוֹת חֲדָשִׁים יִבְקַע: כ אֲדַבְּרָה וַיְרוּח־לִי אֶפְתַּח שְׁפָתַי
 וְאֲעֲנֶה: כא אֶל־נָא אִשָּׁא פְנֵי־אִישׁ וְאֶל־אָדָם לֹא אֲכַנֶּה:
 כב כִּי לֹא יִדְעָתִי אֲכַנֶּה כִּמְעַט יִשְׁאַנִּי עֵשְׂנִי:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)